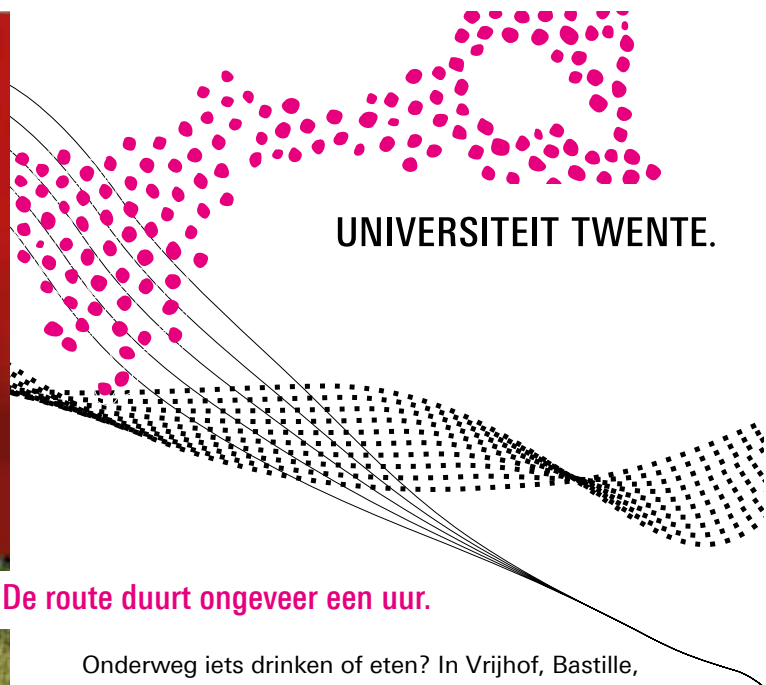

Een wandelroute over de campus

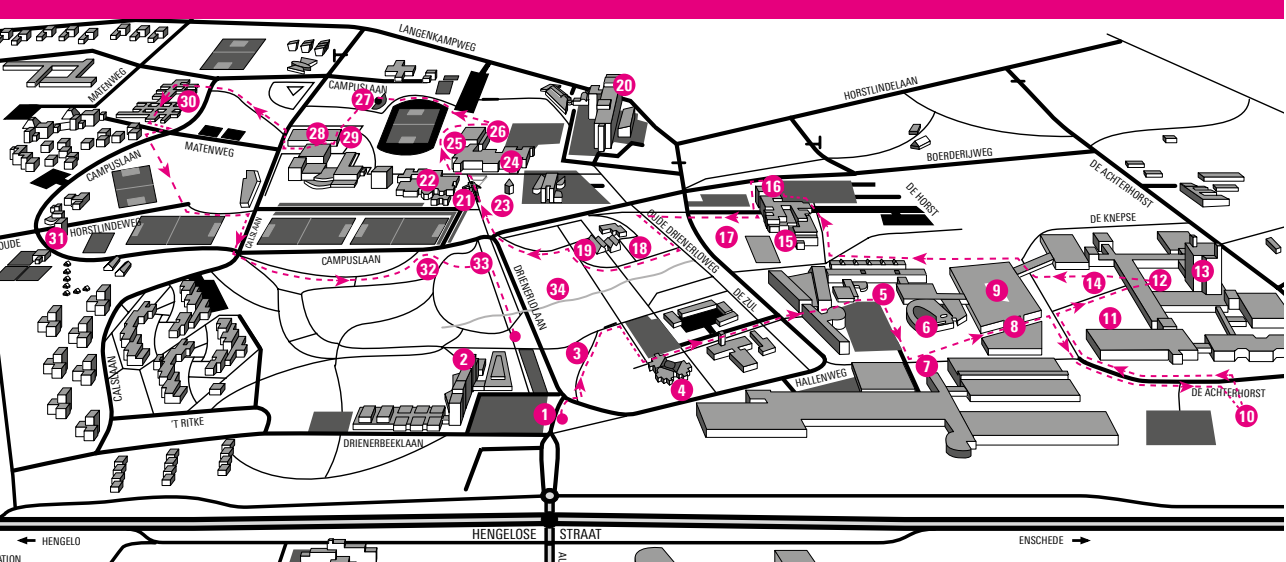
ARCHITECTUUR & KUNST

UNIVERSITEIT TWENTE.

De route duurt ongeveer een uur.

Onderweg iets drinken of eten? In Vrijhof, Bastille, Faculty Club en Sportcentrum zijn restauratieve voorzieningen die (bijna) elke dag open zijn.

architectuur & kunst *een wandelroute over de campus*

1 Het Signaal	12 Buste Harry van den Kroonenberg	24 Vrijhof
2 Spiegel	13 Horst	25 Bonita Avenue
3 Het Ding	14 Bestrating Horstplein	26 De Jongen in het Bootje en De Snorkelaar
4 Paviljoen	15 Cubicus	27 Amphitheater
5 Onderwijs- & Onderzoeksplein	16 Tengenengebeelden	28 Box
6 Spiegel Spiegel	17 Bus	29 Tangodansers
7 De drie watervlaggen	18 Faculty Club	30 Patiocomplex
8 Carré & Nanolab	19 Ideeënvanger	31 Woonflatje
9 Dakschildering Carré	20 Hogekamp	32 Carillon
10 Kolommen	21 Information Plaza	33 Sardineblik
11 De Trom	22 Bastille	34 Roombeek
	23 Torentje van Drienerlo	

Extra info

www.utwente.nl

Voor rondleidingen met gids

Studium Generale
a.aarten-heukels@utwente.nl

Literatuur

H.A. Bakker, **Campus Collectie UT IV**, 2011
 P. Timmerman, **Architectuur met een grote A**, 2011. Zie ook: www.groteA.nl

colofon

De Kunst & Architectuurroute is een uitgave van Vrijhof Cultuurcentrum en Studium Generale, december 2013

Redactie Hiska Bakker (Vrijhof Cultuurcentrum) en Peter Timmerman (Studium Generale)

Ontwerp: Lidy Roemaat LRGO

Fotografie: Rik Klein Gotink

Drukwerk: Lulof, Almelo

A photograph of a campus scene. In the foreground, there is a large, bright red, angular sculpture made of several rectangular blocks. In the background, a modern building with large glass windows and a dark frame is visible. Two people are sitting on a bench in front of the building. The sky is clear and blue.

ARCHITECTUUR & KUNST

Een wandelroute over de campus

A decorative graphic in the bottom right corner consisting of a series of overlapping, rounded, pink-outlined shapes that form a cloud-like or organic pattern, extending from the bottom right towards the center of the page.

ARCHITECTUUR & KUNST

De Universiteit Twente (UT) is de enige Nederlandse universiteit met een echte campus: een uitgestrekt parkachtig terrein met gebouwen voor onderwijs en onderzoek, faciliteiten voor sport en cultuur, huisvesting voor studenten en medewerkers en een winkelcentrum. Eigenlijk is de campus een kleine studiestad in het groen. De gebouwen die de afgelopen 50 jaar op het voormalige landgoed Drienerlo zijn verrezen, vormen een goede illustratie van recente architectonische ideeën. De meeste kunstwerken die buiten staan, zijn speciaal voor de UT ontworpen.

De campus is in 1961 volgens de principes van de Nieuwe Zakelijkheid aangelegd door de architecten Wim van Tijen en Samuel van Embden. Hun stedenbouwkundig plan gaf een duidelijke structuur aan het terrein en zette grote gebouwen op strategische plekken neer. Van Tijen en Van Embden scheidden wonen, werken en recreëren van elkaar. Als reactie op deze zakelijke en formele aanpak bouwde een groep jonge architecten knusse en uitbundige architectuur. Vanaf 2000 was Jan Hoogstad supervisorarchitect op de campus; tegenwoordig is dat Peter Vermeulen.

De UT is een ondernemende researchuniversiteit. De UT verzorgt onderwijs en onderzoek in wetenschapsgebieden die variëren van psychologie en bestuurskunde tot technische natuurkunde en biomedische technologie. Zwaartepunten zijn techniek, medische innovatie, nanotechnologie en gedrag en maatschappij. Momenteel zijn er 9000 studenten; een groeiend aantal komt uit het buitenland. De ondernemendheid van de UT is ondermeer zichtbaar in het grote aantal spin-offbedrijven. Met 3000 medewerkers is de UT de grootste werkgever in Twente.

00

Start

De route begint bij Het Signaal. In één oogopslag zijn twee belangrijke en hoge gebouwen te zien. Links de Spiegel en in de verte Hogekamp. De Drienerlolaan voor je vormt de ruggengraat van de campus. Deze weg verbindt de diverse - strikt gescheiden - functies van de campus met elkaar. Rechts van de laan ligt de onderwijswijk, links het woongebied (Spiegel is hierop een uitzondering). De laan komt uit in het centrum waar plek is voor sport, cultuur en recreatie. De route voert door deze gebieden die ieder een eigen karakter hebben.

De route begint op het fiets-/voetpad tegenover Het Signaal.

Het Signaal Bert Meinen

01

1975

Bert Meinen had ooit zijn atelier op de Campus. Bij zijn afscheidsexpo gaven studenten aan dit beeld erg mooi te vinden. In materiaal, kleur en vorm lijkt het op een verkeerssignaal en dat was ook wat Meinen inspireerde. Bij de ingang waar de meeste auto's, fietsers en voetgangers binnenkomen, staat het op een geschikte plek. Meinen gebruikt veel geometrische vormen en moderne materialen; zijn werk staat in heel Nederland.

Spiegel Wim van Tijen

02

1964/
2000

Dit gebouw stamt uit de Nieuwe Zakelijkheid. Het is trotse architectuur die door zijn strakke vormen imponeert en zich weinig aantrekt van de omgeving. Aanvankelijk wilde Van Tijen dit gebouw op poten zetten, geïnspireerd door het werk van de beroemde architect Le Corbusier. In 2000 heeft het gebouw een energiezuinige glazen jas gekregen die inspireerde tot de nieuwe naam 'Spiegel'.

Loop richting het Ding.

Het Ding Studenten UT

03

1974

Het Ding is eigenlijk een studentengrap. Een jaar lang bereidde een klein clubje in het geheim dit object voor: in één dag hebben zij het vervolgens neergezet.

Materialen: afgedankte telefoonpalen en voorgerekte stalen kabels. Het constructieprincipe van duw- en trekkrachten is van de Amerikaanse uitvinder Richard Buckminster Fuller. Kunstenaar Kenneth Snelson maakte een vergelijkbaar werk in het beeldenpark van Kröller-Müller.

Vervolg het voetpad richting kanaal, ga rechts het bruggetje over. Rechtsaf, langs kademuur. Ga bij het Paviljoen links.

Paviljoen *Joop van Stigt*

04

1964

Dit gebouw is een schoolvoorbeeld van het Nederlands Structuralisme, het is een reactie op de Nieuwe Zakelijkheid. Deze architectuur is opgebouwd uit kleine knusse structuren. Kenmerkend voor dit paviljoen is de stenen schoorsteen waaromheen de vleugels uitwaaieren. Het paviljoen was van oorsprong de personeelskantine.

Ga rechtdoor richting Ravelijn; steek fietspad en weg over en ga tussen Ravelijn en Citadel door, richting Waaier. Je komt nu op het Onderwijs- & Onderzoeksplein.

Lodewijk Baljon Landschapsarchitecten

Onderwijs- & Onderzoeksplein

05

2009/
2010

Het O&O-centrum van de UT is tamelijk compact; de gebouwen staan hier dicht op elkaar en zijn verbonden met loopbruggen. Deze stedelijke verdichting (op initiatief van masterplanner Jan Hoogstad) staat in contrast met de oorspronkelijke campusopzet: grote gebouwen in een groen parklandschap.

Spiegel Spiegel Jan Merx

06

1996

In het restaurant van de Waaier is het kunstwerk Spiegel Spiegel van Jan Merx te zien. Op een 35 meter lange muur heeft hij in potlood minutieus de tekst "C'est moi" aangebracht, een klus die hem maanden kostte. Ook kun je het woord WAAR lezen, waarbij de W een omgekeerde M is. Het is Merx' kritische commentaar op de wetenschap: de waarheid kent meerdere kanten.

Ga voor de Waaier rechtsaf – onder de luifels door.

De drie watervlaggen Jo Pessink

07

1979

Als deze fontein werkt, stroomt water uit de zuilen en klatert het in de schotels. Dit werk van Jo Pessink is stoer en krachtig, zonder decoratieve tierlantijnen en past daarmee goed bij de campus. Studenten en medewerkers kozen het in de zeventiger jaren als beste ontwerp voor dit pleintje. Tegenwoordig markeert de fontein de overgang van O&O-plein naar The Gallery (een centrum voor innovatieve bedrijven).

Ga linksaf, tussen Carré en Nanolab door, richting Horst.

Carré & Nanolab Jan Hoogstad

08

2010

Carré huisvest de laboratoria van Technische Natuurkunde, Chemische Technologie en Elektrotechniek. Direct ertegenover ligt het knalrode Nanolab met een hightech cleanroom, één van de meest geavanceerde labs ter wereld. Het is gebouwd op 350 palen die 20 meter diep in de grond steken, zodat de laboratoriumvloer nagenoeg trillingvrij is.

Dakschildering Carré Jan van der Ploeg

09

2010

Vanaf de hogere etages van Carré is de schildering op het laboratoriumdak in de binnenplaats goed te zien. Halve cirkels in brede kleurbanden compenseren de steriele witheid van het gebouw. Van der Ploeg heeft veel muurschilderingen in binnen- en buitenland gemaakt. Krachtige kleuren, eenvoudige vormen, strakke lijnen: Van der Ploeg staat duidelijk in de traditie van De Stijl.

Ga na Nanolab rechts, richting slagboom. Ga met bocht mee. Bij Pinetum-infobord rechtsaf fietspad op; links zie je de Kolommen.

Kolommen Evert Strobos

10

Veertien stalen kolommen tussen de bomenverzameling van het Pinetum. Ze lijken voor dit terrein ontworpen, maar zijn een schenking van oud-rector Draijer bij wie deze werken in de voortuin stonden.

1988

Strobos staat bekend om kunstwerken die als monumentale tekens een plek in het landschap markeren. In de beeldentuin van het Kröller-Müller is vergelijkbaar werk van zijn hand te zien.

Keer om en neem dezelfde route terug. Ga bij koelvijver rechtsaf, richting Horsttoren. Aan je rechterhand ligt de Trom.

De Trom Evert Strobos

11

1968

Een tweede kunstwerk van Evert Strobos: de Trom. Een vroeg werk en uitgevoerd in polyester, een materiaal dat hij daarna nooit meer heeft gebruikt. Ook de flamboyante kleur is atypisch. Verder is het een karakteristieke Strobos. Het is een markant werk, opvallend in het landschap: monumentaal, sober, ritmisch en krachtig.

Loop verder richting Horsttoren. Op de 'binnenplaats' van de Horst staat de buste van Van den Kroonenberg.

Mohana van den Kroonenberg

Buste Harry van den Kroonenberg

12

2011

Harry van den Kroonenberg zette als rector (in de jaren '80) de deuren naar de buitenwereld open. Hij initieerde de term 'ondernemende universiteit': de UT haalde de banden met het regionale bedrijfsleven aan en ontwikkelde marktgericht onderwijs en onderzoek. Ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van de UT werd dit bronzen borstbeeld onthuld. Het is gemaakt door zijn dochter Mohana.

Horst Van Mourik & Du Pon/
Van Mourik & Vermeulen

13

1968/
2007

De Horsttoren is een belangrijk oriëntatiepunt op de campus. Ook dit gebouw stamt uit de Nieuwe Zakelijkheid. Het principe van functiescheiding is in de toren duidelijk te herkennen: ondersteunende functies als liften, noodtrappenhuis, toiletten en airco zijn in de grote betonnen schachten ondergebracht. Let ook op het golfende beton dat een fraaie schaduwwerking heeft.

Keer om en ga de trappen af, rechts om koelvijver heen.

Je loopt nu over een kunstwerk van Frank Sciarone.

Bestrating Horstplein Frank Sciarone

14

2010

Kijk op de grond tussen de koelvijver en de Horst: keitjes in roze, geel, grijs. Neem afstand en je ziet een grote ovaal en drie kleinere, een driehoeks- en een boogvorm. Uit perspectief getrokken, net zoals de koelvijver die zich, afhankelijk van je standpunt, als een vierkant, een cirkel of een ovaal vertoont. Frank Sciarone heeft in zijn bestrating met deze perspectivische vervorming gespeeld.

Loop richting Carré, ga rechtsaf onder glazen loopbrug door, volg het groene voetpad. Neem eerste afslag links. Je loopt nu recht op het Teehuis af, dat plaats biedt aan de centrale UT-computers. Houd rechts aan. Ga voor de twee zwarte beelden (van Jan Cees van Westering) rechtsaf. Neem de witte loopbrug langs Cubicus.

Cubicus Leo Heijdenrijk en John Mol

15

Dit gebouw is prachtig in het landschap ingepast; op allerlei manieren kan de natuur binnendringen. Het gebouw bestaat uit 'structuren' met elk een eigen collegezaal, trappenhuis en kantoren.

1973

Door het ingenieus aaneenschakelen van deze relatief kleine structuren is een flink gebouw ontstaan dat toch knus aanvoelt. Een schoolvoorbeeld van het Nederlandse Structuralisme. In 2002 is de helft van het gebouw door brand verwoest.

Ga voor het overdekte bankje linksaf, richting Tengenengebeelden.

Diverse kunstenaars uit Zimbabwe

Tengenengebeelden

16

Deze beelden zijn gemaakt door verschillende kunstenaars uit Tengenenge, Zimbabwe. Deze beeldhouwersgemeenschap werd in de jaren zestig opgericht door de charismatische tabaksplanter Tom Blomefield. In 1997 en 2000 was er een grote

2012

buitenexpositie van deze beelden op de campus. In dit parkje, naar een ontwerp van architect Geja Stassen, zijn de gekochte en gekregen serpentijnstenen beelden samengebracht.

Vervolg pad richting parkeerterrein. Ga links, richting trap. Bij trap rechtsaf. Aan je linkerhand is een vijver met daarin Bubus.

Bubus Ruurd Hallema

17

1987

In de vijver drijft een zilverkleurig kunstwerk. Een bol en tegelijkertijd een kubus: de zogenaamde Bubus. Kunstenaar Ruurd Hallema maakte een object van roestvrij staal dat er ludiek uitziet: het oogt als een opgepompt drijvend speeltje. Toch weegt het 2500 kilo.

Ga rechtdoor en steek de weg over, neem het fietspad. Waar dit op de bomenlaan uitkomt, ga je links. Neem het eerste pad rechts. Aan je linkerhand een appelboomgaard en moestuintjes van UT-medewerkers. Rechts de Faculty Club.

Faculty Club Piet Blom / Abel Blom

18

1964/
2003

Piet Blom verbouwde een boerderij op het landgoed Drienerlo tot tijdelijke mensa. Het speelse interieur met zijn niveauverschillen en vides week in alles af van de sobere en transparante interieurs van de Nieuwe Zakelijkheid. Bloms architectonische handtekening is zichtbaar in de gevel: een vierkant raam op z'n punt. Het doet denken aan de Rotterdamse kubuswoningen. Het gebouw is in 2003 door zoon Abel Blom verbouwd tot chic restaurant.

Vervolg het pad langs het terras van de Faculty Club. Je loopt op de Ideeënvanger af.

Ideeënvanger Fred Bellefroid

19

2004

De Belgische kunstenaar Fred Bellefroid ontwierp dit beeld ter gelegenheid van het afscheid van rector Frans van Vught. Langs de boulevard, bij de Bastille, staat nog een bronzen beeld van Bellefroid, De Blijvende Verwondering (1999). In tegenstelling tot de meeste andere kunstwerken op de campus zijn deze beelden figuratief van aard en zijn zij niet specifiek voor deze plekken gemaakt.

Steek het bruggetje over en vervolg het pad, aan je rechterhand torent de Hogekamp boven alles uit.

Hogekamp Samuel van Embden e.a.

20

1967

Van Embden maakte in de geest van de Nieuwe Zakelijkheid een gebouw dat ondubbelzinnig laat zien wat het is: een studeermachine. Techniek mocht gezien worden, zoals blijkt uit de grote witte airco-schachten die het gebouw trots accentueren. Met zijn tien verdiepingen is dit gebouw een markant oriëntatiepunt op de campus. Momenteel staat het leeg; het plan is om het te verbouwen tot studentenhuisvesting en campushotel.

Steek de weg over en ga rechts. Steek over, ga schuin rechts het fietspad op, richting het kunstwerk met de lichtkrant: Information Plaza. Loop via de hellingbaan omhoog.

Information Plaza Andrea Blum

21

1996

Andrea Blum is een Amerikaanse kunstenaar die dit werk speciaal voor de UT ontwierp. Information Plaza is opgebouwd uit twee overlappende vierkanten en is bedoeld als ontmoetingsplek: bovenop zijn zitbankjes aangebracht. Het is ook een centraal informatiepunt: de lichtkrant geeft nieuws weer. Ook werd het zo gesitueerd dat het voor fietsers en voetgangers een centrale doorgangsroute vormt.

Aan je linkerhand ligt de Bastille. Dit gebouw vormt samen met de Vrijhof en het Sportcomplex het centrum van de campus.

Bastille Piet Blom / Robert Winkel

22

1969/
2003

Dit gebouw werd direct 'De Bastille' gedoopt, omdat de buitenkant sterk aan de beroemde gevangenis in Parijs deed denken. Wie naar binnen stapte werd overrompeld door een zorgvuldig vormgegeven chaos. Met twaalf tussenverdiepingen, muurtjes, nisjes en trappetjes wist Blom een labyrint te creëren, waarin de ontmoeting centraal stond. In 2003 heeft Robert Winkel het tot een meer open gebouw verbouwd.

In de vijver rechts staat het Torentje van Drienerlo.

Torentje van Drienerlo Wim T. Schippers

23

Kunstenaar, presentator, toneelschrijver, televisiemaker: Wim T. Schippers is een veelzijdig talent. Voor de campus maakte hij een kunstwerk dat een markant herkenningspunt werd: het Torentje van Drienerlo.

1979

Half verzonken ligt het in het water. Schippers heeft bewust allerlei mythes over dit kunstwerk rondgebazuind, bijvoorbeeld dat hier ooit een kerkje stond dat wegzakte in de drassige Twentse bodem. Het Torentje werd een icoon van de UT.

Verlaat Information Plaza via de trap, richting Vrijhof.

Vrijhof Jan Verster / Hylke Gjaltema

24

1970/
2006

De Vrijhof is het culturele hart van de campus: voorstellingen, concerten, culturele cursussen en lezingen. Er zijn ateliers, popstudio's, een kunstuitleen en een theatercafé. Iedere maand opent een nieuwe kunstexpositie. De Vrijhof huisvest de centrale bibliotheek waar een deel van de kunstcollectie van de UT te zien is: werk uit de verzameling van Paul Citroen. De bouwstijl van de Vrijhof, met zijn afgeronde hoeken, sluit aan op die van de Bastille.

Neem het pad links langs de Vrijhof. Bij de fietsenstalling hangt een straatnaambordje Bonita Avenue.

Bonita Avenue

25

Dit naambordje verwijst naar Bonita Avenue van Peter Buwalda. Deze succesvolle roman speelt zich grotendeels af op de campus van Tubantia University met rector Siem Sigerius als hoofdpersoon.

2012

Hiervoor stonden de UT en een vorige rector model; Buwalda was journalist van UT-Nieuws. Vrijhof Cultuurcentrum organiseert speciale Buwalda-wandelingen langs de plekken uit het boek.

Vervolg het pad links langs de Vrijhof. Rechts zie je aan de overkant van de vijver Hogekamp. Ga het bruggetje aan je rechterhand over en loop door tot het einde van de brug. Rechts zie je in de verte in de vijver twee kunstwerken drijven.

26

2004

De jongen in het bootje en De Snorkelaar Petra Groen

Beide beelden drijven in de vijver achter de Vrijhof en zijn goed zichtbaar vanuit de studieplekken van de bibliotheek. De Jongen in het Bootje lag oorspronkelijk in het Volkspark in Enschede, maar veroorzaakte veel alarmerende telefoontjes naar 112. De Snorkelaar is in hetzelfde kleurrijke polyester uitgevoerd.

Keer om en neem dezelfde weg terug. Neem bij het parkeerterrein het geasfalteerde pad dat schuin omhoog voert. Rechts zie je het openluchtzwembad en even later het Amphitheater.

Amphitheater Piet Blom

27

1962

Dit intieme openluchttheater is ontworpen door Piet Blom. Het maakte onderdeel uit van zijn Centrumplan (1962): een Kasbah-achtige structuur die zich uitstrekte van de Hogekamp tot aan sintelbaan en sportcentrum. Van dit enorme plan zijn alleen de Bastille en het openluchttheater gerealiseerd. Het theater wordt zomers gebruikt. De akoestiek is voortreffelijk: ga op de middenstip staan en klap in je handen.

Vervolg het pad en ga bij de bomen naar beneden. Let op: deze afdaling kan glad zijn.
Volg het bospaadje dat recht op het rode gebouw Box afloopt.

Floor Arons en Arnoud Gelauff

Box

28

2007

Deze nieuwkomer op de campus kenmerkt zich door strakke gevels. Waar Herman Haan in zijn patiocomplex (zie nr. 30) een uitnodiging tot buiten- en samenzijn uitlokt, is het hier de bedoeling dat de studenten netjes binnen blijven, ieder in het eigen appartement. Op de binnenplaats bevinden zich de entrees van de kamers, een fietsenstalling en loopbruggen. Het complex wordt doorsneden door een route die in het verlengde van de voormalige boogschietbaan ligt.

Loop dwars door Box heen tot je aan de andere kant op een pleintje komt. Aan je linkerhand staan de Tangodansers.

Tangodansers Marijke de Goey

29

1986

Marijke de Goey is een beeldhouwer en ontwerper, geworteld in de Nederlandse traditie van geometrische helderheid: lijnen en rechthoeken zijn de primaire vormen in haar werk. Zij ontwerpt kunst voor de openbare ruimte en maakt ook sieraden. De Tangodansers zijn gemaakt voor een ander campuspleintje, maar moesten verhuizen. Op deze plek dansen zij, in haar favoriete kleur blauw, verder.

Ga rechts langs Box. Bij de weg rechts, verder langs Box. Steek bij het einde van Box over en neem het asfaltpadje naar het beachvolleybalveld. Ga Patiocomplex bij nr. 30 binnen.

Patio Complex Herman Haan

30

1965

Dit wooncomplex bestaat uit zeventien kleine patio's en één grote met vijver. Haan wilde met dit gebouw, dat expliciet uitnodigt tot sociaal samenzijn, een hechte studentengemeenschap creëren.

Inspiratie deed hij op tijdens een van zijn Afrika-expeditie waarbij hij holbewoners in Zuid-Tunesië bestudeerde. Het Patio Complex gaat subtiel op in de omgeving; bij mooi weer worden de patio's een verlengstuk van de woonkamer. In 2013 werd dit Complex Rijksmonument.

... Patio Complex

Loop langs de vijver en neem aan het einde de trap. Boven rechtsaf, direct links. Volg pad, verlaat Complex via hellingbaan. Ga even links en dan rechtsaf de bomenlaan in. Na zo'n 10 meter links het grasveld op, langs de hockeyvelden. Even verderop staat een oud zoutboortorentje van de AKZO dat nu dienst doet als clubhuis voor de hockeyvereniging. Kruis de parkeerplekken en verharde weg en ga het smalle wandelpaadje in. Steek bij de weg over en neem het trottoir naar rechts. Aan je rechterhand, achter de sportvelden, staat in de bosrand een klein flatgebouwtje.

Woonflatje Maarten van Wensveen

31

1965

Dit formele gebouwtje contrasteert met het intieme patiocomplex van Herman Haan. De architectuur is hier op het individu en privacy gericht. In de jaren '60, toen mannen en vrouwen op de campus nog gescheiden woonden, heette dit door mannen bewoonde flatje de 'Hunkeerbunker': het keek uit op de binnenplaats van meisjeshuisvesting Logica.

Houd bij de kruising links aan, steek de weg schuin naar links over en neem het meest linker pad (met bestrating). Neem het eerste pad rechts en houd links aan, om de bomengroep heen. In de bosrand aan je rechterhand staan vier betonnen beelden van kunstenaar en wiskundige Rinus Roelofs. Gemaakt door de grootste 3d-printer ter wereld. Je loopt nu op het Carillon af.

Carillon Gerrit Rietveld

32

1964

In Amerika heeft elke campus een carillon. De UT kreeg dit aangeboden door een aantal gemeenten bij de opening in 1964. Het ontwerp is van Gerrit Rietveld.

Hij plande een heel bezinningscentrum, maar door zijn overlijden bleef het bij een carillon. De UT stelde geen beiaardier aan omdat men wilde dat studenten en medewerkers zouden musiceren. Dat gebeurt nog steeds, hoewel er nu ook een automatisch systeem is.

Ga links om het Carillon heen. Waar het pad naar links gaat, ga je schuin rechts het gras over richting het Sardineblik.

Sardineblik Ger van Elk

33

1975

Ger van Elk is sinds de jaren zestig bekend als één van de belangrijkste vertegenwoordigers van conceptuele kunst in Nederland. Dit grote, half opengedraaide visblikje is anti-kunst. Van Elk zag het als ludieke tegenhanger van de serieuze wetenschap. Vroeger lag dit werk prominent in de middenberm van de Drienerlolaan die toen vierbaans was.

Ga verder over het wandelpad parallel aan de Drienerlolaan, richting de Spiegel. Je kruist een beekje: de Roombeek.

Roombeek

34

2012

Na de vuurwerkramp in de wijk Roombeek in Enschede, in 2001, besloot men de oude Roombeek weer zichtbaar te laten stromen. Vanaf de wijk kronkelt de beek nu naar de campus. In 2012 legde het Waterschap Regge en Dinkel de ingenieuze onderdoorgang onder de Drienerlolaan aan. De stad en de campus zijn nu door water verbonden.

Hier eindigt de route!